

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Braunschweig (Niemcy) w dniu 7 grudnia 2011 r. — sprawa dotycząca grzywny przeciwko International Jet Management GmbH

(Sprawa C-628/11)

(2012/C 80/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Braunschweig

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

International Jet Management GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy unormowana w art. 18 TFUE (dawniej art. 12 WE) zasada niedyskryminacji znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy państwo członkowskie (Republika Federalna Niemiec) wymaga od przewoźnika lotniczego posiadającego wydaną w innym państwie członkowskim (Republika Austrii), ważną koncesję w rozumieniu art. 3 i 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, zezwolenia na wlot dla lotów okazjonalnych (loty handlowe w nieregularnym przewozie lotniczym), które są wykonywane z państw trzecich na terytorium tego państwa członkowskiego?
- 2) Czy — w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze — naruszenie art. 18 TFUE (dawniej art. 12 WE) stanowi już sam wymóg posiadania koncesji nawet wtedy, gdy zezwolenie na wlot, którego przedstawienie można wyegzekwować za pomocą grzywny, jest wymagane dla przewozów lotniczych wykonywanych przez przewoźników lotniczych, którzy w innych państwach członkowskich otrzymali zezwolenie na organizowanie przewozów (koncesję), ale nie przez przewoźników lotniczych posiadających zezwolenie na organizowanie przewozów w Niemczech?
- 3) Czy — jeżeli art. 18 (dawniej art. 12 WE) znajduje wprawdzie zastosowanie (pytanie pierwsze), jednakże sam wymóg posiadania koncesji nie zostanie oceniony jako dyskryminujący (pytanie drugie) — wydanie zezwolenia na wlot dla przewozów lotniczych wykonywanych przez zainteresowanych z państw trzecich do Niemiec może zostać uzależnione pod groźbą grzywny bez naruszenia zasady niedyskryminacji od tego, czy przewoźnik lotniczy państwa członkowskiego wykaże przed organem wydającym koncesję, że przewoźnicy lotniczy posiadający w Niemczech zezwolenie na organizowanie przewozów lotniczych nie są w stanie zrealizować lotów (oświadczenie o braku dostępności)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad — Varna (Bułgaria) w dniu 15 grudnia 2011 r. — Stroy Trans EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sprawa C-642/11)

(2012/C 80/12)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen Sad — Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stroy Trans EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 203 dyrektywy 2006/112/WE (¹) Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej wyszczególniony przez podmiot na fakturze stanowi dług niezależnie od tego, czy istnieją podstawy do jego odliczenia (brak dostawy wzgl. usługi lub zapłaty), jak również w ten sposób, że organy, które sprawują kontrolę w zakresie stosowania Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (ustawa o podatku od towarów i usług) z punktu widzenia krajowej regulacji, zgodnie z którą faktura może zostać sprostowana wyłącznie przez podmiot, który ją wystawił, nie są uprawnione do sprostowania wykazanego przez ten podmiot podatku?
- 2) Czy zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony zaufania narusza praktyka administracji i sądów, zgodnie z którą na mocy decyzji w przedmiocie kontroli skarbowej odmawia się jednej stronie (określonej na fakturze nabywcy lub odbiorcy) prawa do odliczenia podatku naliczonego, podczas gdy drugiej stronie (wystawcy faktury) — ponownie w drodze decyzji w przedmiocie kontroli skarbowej — nie dokonano sprostowania zadeklarowanego podatku od wartości dodanej i to w następujących przypadkach:
 - Wystawca faktury nie przedstawił żadnych dokumentów w ramach przeprowadzonej u niego kontroli podatkowej;
 - Wystawca faktury podczas kontroli podatkowej przedstawił dokumenty, jednak jego dostawca nie przedstawił żadnych dowodów albo na podstawie przedstawionych dowodów nie da się stwierdzić, że towary zostały faktycznie dostarczone albo usługi wykonane;

— W postępowaniu dotyczącym kontroli podatkowej wystawcy faktur nie sprawdzono rzeczonych dostaw w ramach łańcucha transakcji?

(¹) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s.1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad — Varna (Bułgaria) w dniu 15 grudnia 2011 r. — LVK-56 EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sprawa C-643/11)

(2012/C 80/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen Sad — Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LVK-56 EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhaltvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej obejmuje wszystkie przypadki błędnego naliczenia w fakturze podatku od wartości dodanej, w tym przypadki, w których wystawiono fakturę z wyszczególnionym podatkiem od towarów i usług bez zaistnienia zdarzenia podatkowego aktualizującego obowiązek podatkowy? W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: czy art. 203 i 273 dyrektywy 2006/112 wymagają, żeby państwa członkowskie wyraźnie uregulowały, że podatek od wartości dodanej, który został wyszczególniony na fakturze, w związku z którą nie dokonano żadnej transakcji, jest należny albo wystarczy transpozycja ogólnej zasady dyrektywy, zgodnie z którą podatek jest należny od każdego, kto go naliczył na fakturze?
- 2) Czy art. 73, 179 i 203 dyrektywy 2006/112 w świetle motywu 39 dyrektywy 2006/112 oraz w celu zagwarantowania dokładności w odliczeniach podatkowych wymagają, że w przypadku kiedy na jednej fakturze wyszczególniono podatek od wartości dodanej bez zaistnienia zdarzenia podatkowego aktualizującego obowiązek podatkowy, organy skarbowe dokonują sprostowania postawy opodatkowania oraz podatku naliczonego?
- 3) Czy zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112 mogą istnieć w praktyce podatkowej, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, środki szczególne, zgodnie z którymi organy skarbowe celem kontroli odliczeń podatku naliczonego sprawdzają tylko dokonane odliczenia, podczas gdy podatek od dokonanych transakcji już dlatego postrzega się jako bezwarunkowo wymagalny, ponieważ był on wyszczególniony na fakturze? W przypadku gdyby na to pytanie udzielono odpowiedzi twierdzącej: Czy na podstawie art. 203 dyrektywy dopuszczalne jest — i jeśli tak, to w jakich przypadkach —, że z tytułu tej samej transakcji podatek od wartości dodanej pobiera się wpierv u dostawcy albo usługodawcy, ponieważ wyszczególnił on podatek, a po raz drugi u nabywcy towaru lub usługobiorcy poprzez odmówienie jemu prawa do odliczenia podatku?
- 4) Czy poprzez praktykę podatkową, jak ta w postępowaniu przed sądem krajowym — zgodnie z którą nabywcy dostawy podlegającej podatkowi lub odbiorcy podlegającej podatkowi usługi odmawia się prawa do odliczenia podatku naliczonego „ze względu na brak dowodu dokonanej transakcji” nie uwzględniając dotychczasowych ustaleń, że rozszczenie o zapłatę podatku względem dostawcy lub usługodawcy powstało i podatek jest należny, przy czym do momentu oceny powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego odnośna decyzja w przedmiocie kontroli skarbowej nie została zmieniona wzgl. nie wystąpiła żadna podstawa i nie postanowiono zmienić tej decyzji w drodze przewidzianej przez państwo — naruszona zostaje antyкумуляcyjność podatku od wartości dodanej oraz zasada pewności prawa, zasada równego traktowania i zasada neutralności podatkowej?
- 5) Czy na podstawie art. 167 i 168 lit. a dyrektywy 2006/112 jest dopuszczalne, że odmawia się prawa do odliczenia podatku naliczonego nabywcom podlegającej podatkowi dostawy lub odbiorcom podlegającej podatkowi usługi, który spełnia wszystkie przesłanki art. 178 dyrektywy, po tym jak w stosunku do tej transakcji nie dokonano żadnego sprostowania na mocy prawomocnej decyzji w przedmiocie kontroli skarbowej, wydanej względem dostawcy albo usługodawcy, naliczonego na fakturze podatku od wartości dodanej z powodu „braku wystąpienia zdarzenia podatkowego aktualizującego obowiązek podatkowy”, lecz rozszczenie zapłatę uznaje się za powstałe i przy ustalaniu wyniku badanego okresu podatkowego zostało uwzględnione? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że dostawca lub usługodawca w trakcie kontroli skarbowej nie przedstawił żadnych dokumentów księgowych, a wynik dla tego okresu ustalono jedynie na podstawie danych wskazanych w deklaracjach dla Podatku od wartości dodanej, jak również w księgach sprzedaży i zakupów?
- 6) W zależności od odpowiedzi na powyższe pytania: czy art. 167 i 168 lit. a dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że neutralność podatku od wartości dodanej w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym wymaga, aby podatnik mógł odliczyć podatek naliczony do transakcji?

(¹) Dz.U. L 347, s.1